

CONSILIUL ECONOMIC SI SOCIAL
Înregistrat nr. 3826
Data 10.07.2019

Biroul Senatului
Ep 358 04.07.2019

Parlamentul României
Senat

Către : BIROUL PERMANENT AL SENATULUI

În temeiul art. 92 din Regulamentul Senatului și al art. 74 alin. (4) din Constituția României, republicată, vă înaintăm spre dezbatere și aprobare **Propunere legislativă pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, însoțită de expunerea de motive.**

Inițiator

Daniel Cătălin ZAMFIR

Senator ALDE

EXPUNERE DE MOTIVE

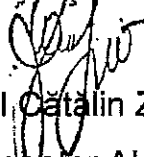
În contractele de adeziune, așa cum este operațiunea de leasing, profesioniștii leaingului și ai creditului, având o forță economică, juridică și tehnică disproporționat de mare în raport cu debitorul, eufemistic denumit „partenerul” lor contractual, impun debitorului clauze-tip, preformulate, la care debitorul nu poate decât să adere, prin simpla semnătură, fără posibilitatea de a le influența natura sau conținutul. Așa se face că, deși legiuitorul a avut în vedere alternativa dintre predarea bunului și plata despăgubirilor constând în echivalentul ratelor pe toată perioada contractuală, în contractele de leasing se stipulează în sarcina locatarului/utilizatorului obligația plății, în mod cumulativ, atât a ratelor de leasing aferente întregii perioade contractuale, cât și restituirea bunului. O astfel de răspundere, mai ales în cazul în care utilizatorul (debitorul) este consumator, este în mod evident excesivă și lipsită de orice raționalitate economică, întrucât un debitor căruia i-ar incumba o astfel de enormă răspundere bănească ar fi sau ar deveni rapid un debitor ruinat, ceea ce, de fapt, înseamnă un risc de insolvabilitate pentru creditor (societatea de leasing), care nu și-ar mai putea recupera decât, cel mult, bunul dat în leasing.

În plus, conduita abuzivă a unora dintre părțile contractante foarte des utilizată în practică relevă necesitatea limitării regimului preferențial de care acestea au beneficiat, și anume caracterul de titlu executoriu, și necesitatea supunerii acestora procedurilor de verificare aplicabile în cazul actelor juridice similare. Această măsură se impune în cazurile în care debitorul (utilizatorul) este consumator, și în lumina hotărârii pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cazul Mohamed Aziz, C-415/11, în care instanța a subliniat că Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii impune necesitatea verificării chiar și din oficiu a caracterului abuziv al unor clauze contractuale. Această verificare ar putea fi făcută cu prilejul investiției cu formula executorie a contractului, numai că instanțele se limitează la o verificare a valabilității formale a titlului executoriu, nu și a condițiilor de valabilitate a titlului. O minimală verificare a acestor aspecte se poate efectua doar în cadrul contestației la executare. A reglementa posibilitatea verificării de către o instanță de judecată a aspectelor menționate mai sus exclusiv în procedura contestației la executare, reprezintă o încălcare a principiului efectivității care impune, cu privire la modalitățile procedurale aplicabile acțiunilor destinate să asigure protecția drepturilor conferite justițiabililor în temeiul dreptului Uniunii, ca

aceste modalități să nu facă practic imposibilă sau excesiv dificilă exercitarea drepturilor conferite astfel de ordinea juridică a Uniunii (Cauza Steffensen, C-276/01). Contestația la executare este un remediu ulterior demarării procedurilor de executare silită, care poate fi exercitată numai într-un anumit termen, care presupune plata unei taxe de timbru, și care în sine nu suspendă procedurile de executare silită. Iar pentru suspendarea executării silite, petentul trebuie să plătească o cauțiune. Toate aceste împrejurări fac excesiv de dificilă asigurarea drepturilor conferite consumatorilor în temeiul dreptului Uniunii Europene, aspect ce fundamentează necesitatea modificărilor legislative propuse.

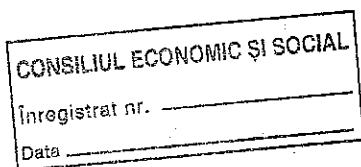
Aceleași argumente sunt valabile și în cazul contractelor de credit încheiate cu consumatorii.

Inițiator

Daniel Cătălin ZAMFIR

Senator ALDE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

Propunere legislativă pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Articolul 1 – Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 9 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 8, după alin. (1), se introduce un nou alineat, alin. (2) cu următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică în situația în care locatarul/utilizatorul este consumator.”

2. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) „În cazul în care utilizatorul, care are calitatea de consumator, nu acoperă rata de leasing timp de trei luni consecutive, calculate de la scadența prevăzută în contractul de leasing, locatorul/finanțatorul are dreptul de a rezilia contractul de leasing, iar utilizatorul este obligat să restituie bunul și să plătească toate sumele datorate în temeiul contractului de leasing. În cazul în care utilizatorul restituie bunul în termenul prevăzut în contract eventualele despăgubiri nu pot cuprinde decât diferența între totalul sumelor datorate conform contractului, diminuată cu valoarea obținută prin valorificare, exclusiv TVA, sau după caz, printr-un raport de evaluare a bunului emis de un evaluator autorizat conform legii. Sumele datorate conform contractului de leasing, sunt formate din facturile emise și neachitate, valoarea de intrare rămasă de achitat până la finele perioadei de leasing, inclusiv valoarea reziduală, cheltuieli cu asigurările bunului, reprezentate de polița de asigurare obligatorie și/sau polița de asigurare facultativă, amenzi de circulație și amenzi

pentru neplata rovinietei și alte amenzi aferente bunului, precum și taxe/impozite aferente bunului.”

- (2) „Exclusiv pentru situațiile în care bunul a fost restituit în termenul prevăzut în contract, utilizatorul consumator sau un terț cumpărător propus de acesta în termen de maxim 5 zile de la îndeplinirea obligației de predare, beneficiază de un drept prioritar la cumpărarea bunului, valabil timp de 30 de zile de la data predării, timp în care poate fi emisă acceptarea fermă și irevocabilă de cumpărare la un preț cel puțin egal cu contravaloarea tuturor sumelor datorate conform contractului, utilizatorul consumator are obligația de a credita contul finanțatorului cu diferența necesară până la concurența sumelor datorate conform contractului de leasing, inclusiv valoarea reziduală la care se adaugă TVA. În cazul în care acceptarea de cumpărare emisă de terțul cumpărător propus este una inferioară cuantumului sumelor datorate conform contractului, utilizatorul consumator are obligația de a credita contul finanțatorului, cu diferența necesară până la concurența sumelor datorate conform contractului, cel mai târziu la data încasării de către finanțator a prețului de vânzare aferent transferului dreptului de proprietate, cu respectarea termenului prioritar de 30 de zile de mai sus. Transferul dreptului de proprietate asupra bunului va opera la data încasării integrale a sumelor datorate conform contractului, care nu va putea fi ulterioară datei de expirare a dreptului prioritar.”
- (3) „În cazul în care utilizatorul consumator sau terțul cumpărător propus nu respectă întocmai oricare dintre prevederile alin. (1) și (2), finanțatorul poate dispune în mod liber de bun iar utilizatorul este obligat să plătească finanțatorului sumele stabilite conform alin. (2).”
- (4) „În cazul în care utilizatorul nu restituie bunul în termenul prevăzut de contract, acesta va achita finanțatorului, pe lângă sumele datorate conform contractului de leasing și cheltuielile pentru intrarea în posesie a bunului.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art 75 și ale art 76 alin (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Nicolae-Liviu Dragnea

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Călin Constantin Anton Popescu Tăriceanu

